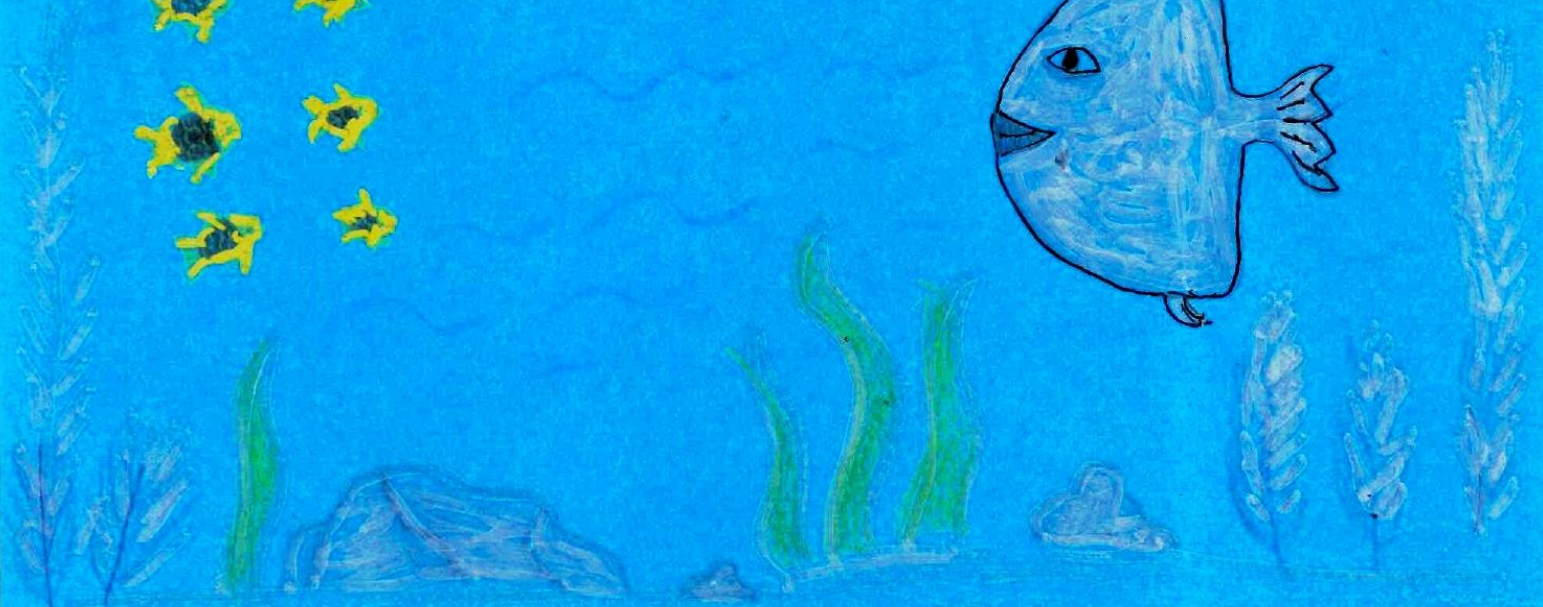
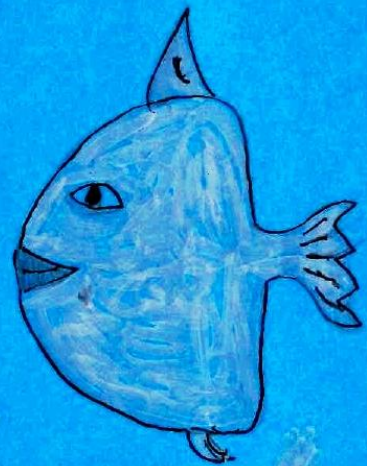
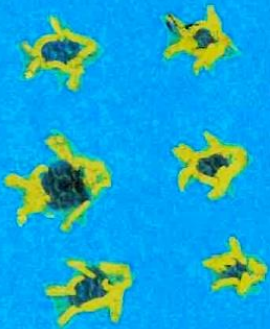
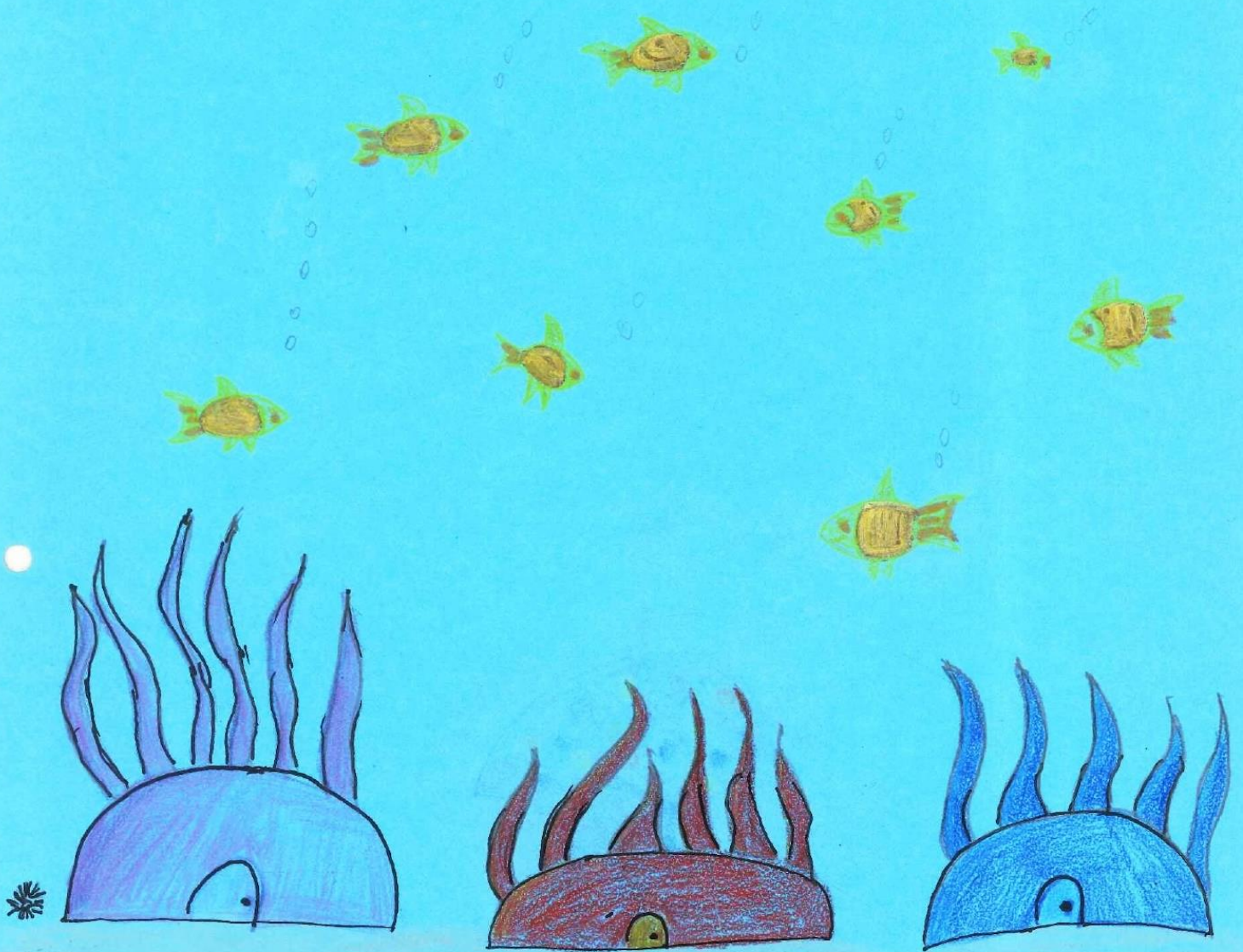

Η Χρυσολίρα
και το Φεχδαρόψαρο.

Μια φορά κι έναν καιρό, σε μία καταγάλανη πολιτεία του βυθού, στη χρυσοχώρα οι κάτοικοί της, είναι τα χρυσά ψάρια. Αυτή η χώρα του βυθού, ήταν χαρούμενη και τα χρυσόψαρα πέραναν την ημέρα τους, παίζοντας και διασκεδάζοντας. Τα σπίτια τους ήταν από χρυμαιστά κοράλλια στο βυθό, ήταν πραγματικά πανέμορφα...

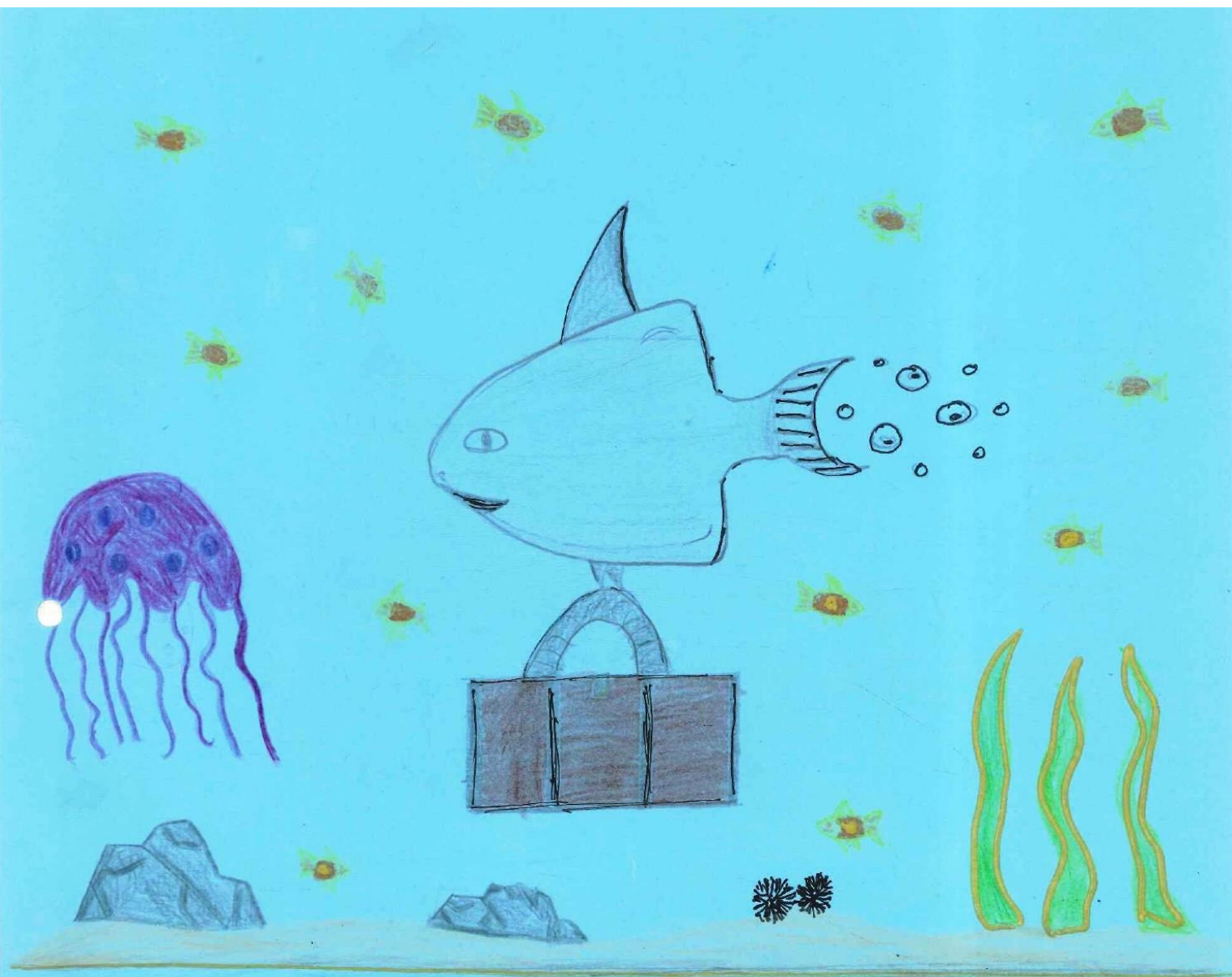
Τα χρυσοψαράκια πήγαιναν στο χρυσοσχολείο τους και μάθαιναν πολλά σημαντικά πράγματα για την ζωή τους

από της δασκάλα τους την Χρυσούλα.

Μια μέρα όμως, κάτι άλλαξε και χάλασε η ηρέμια τους. Ένα άλλο είδος ψαριού, εμφανίστηκε στη χρυσοχώρα. Ήταν τόσο διαφορετικό απ' αυτούς!!

Αυτό το ψάρι ήταν γκρι, έμοιαζε με μισοφεγγαρο, ενώ τα χρυσόψαρα ήταν χρυσά κυβλικά και εντελώς διαφορετικά! Πόσο αλλιώτικο ήταν!!!

Και απ' ότι φαίνεται ήρθε για να μείνει...

- Ποιος είσαι εσύ; Έίπαν τα χρυσόψαρα.

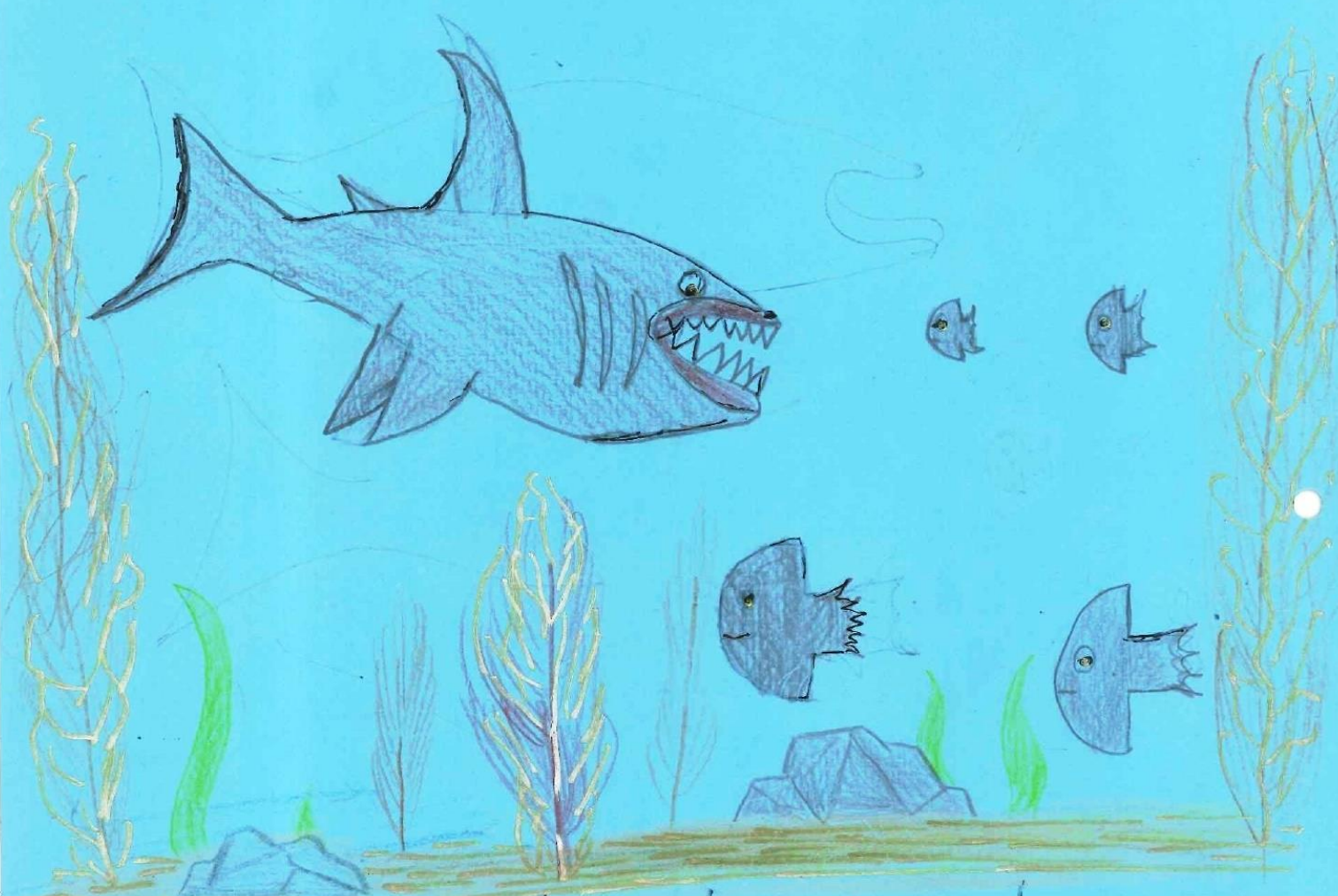
- Είμαι ο Φεγγαρούλης, απάντησε το περίεργο αυτό ψάρι.

- Από πού κατάγεσαι;

- Από τη μακρινή Φεγγαρούξεση...

- Και τι θες εδώ;

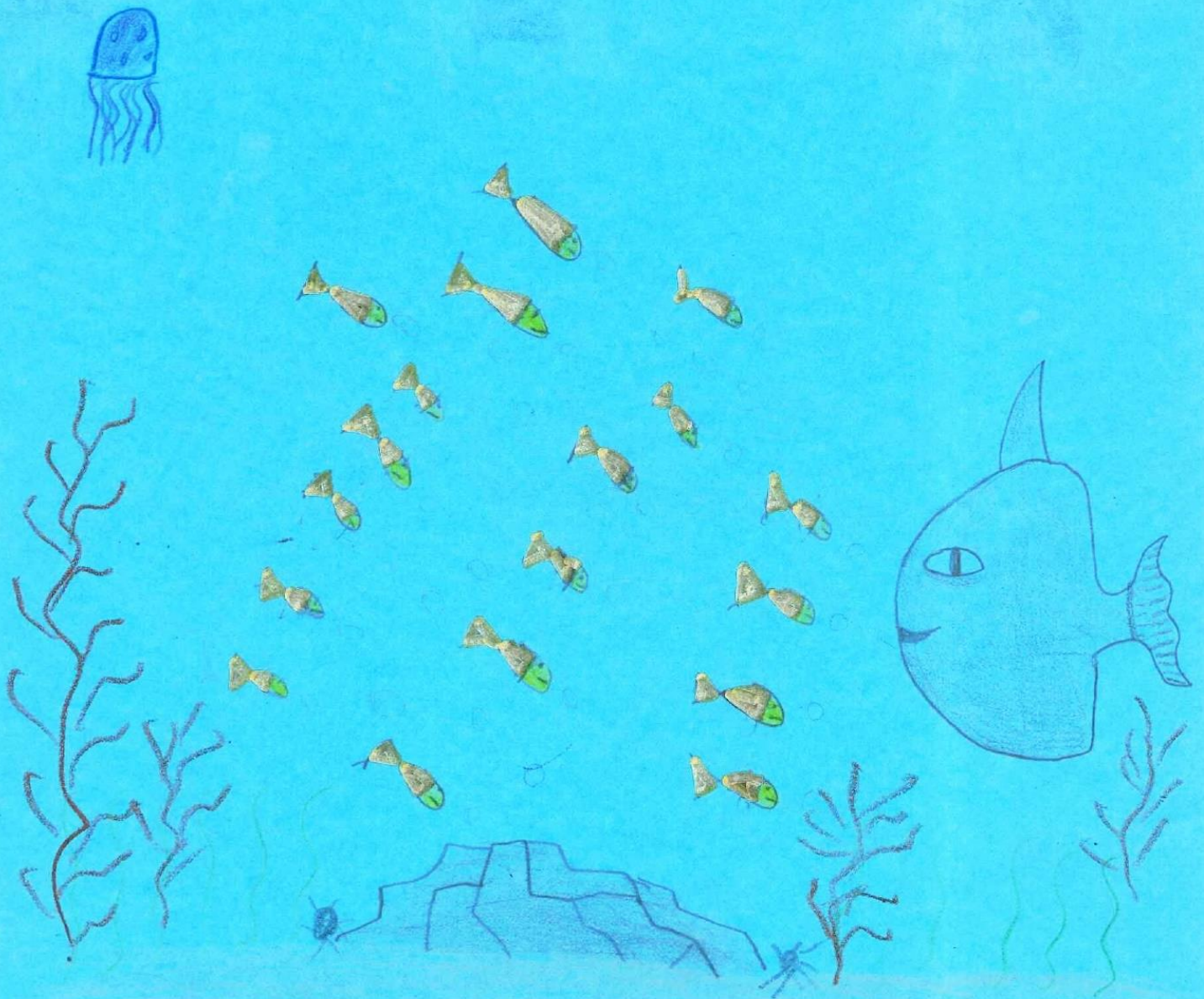
- Ήρθα για μία καλύτερη ζωή. Ξέρεις σανή χώ-

ροι μου έχει ξεπιάσει πόρμος... και άρχισε να
διηγείται την ιστορία του.

Ο καρκαρίας ο Ζαχαρίας μας κήρυξε τον πόρμο
πριν από δύο μήνες. Κατασπάραξε όσους τους
συγγενείς και τας φίλους μου.

Η ζωή μας ξαφνικά έγινε φαικτική. Μόνο πόνος και τρό-
μας, υπήρχε στην αγαπημένη μας Φεγγαρούπολη. Όλα άλλα-
ξαν. Τροφή δεν υπήρχε και ο κύνδουκος ήταν καθημερινός. Οι
κάτοικοι της Φεγγαρούπολης αναγκάστηκαν να εγκαταλεί-

Ψουρε τη χώρα μας και να γίνουμε πρόσφυγες, σε διάφο-
ρα μέρη.

Γι' αυτό ήρθα. Για μία νέα αρχή, για μια ασφαλή
ζωή.

- Δεν υπάρχει θέση για όένα εδώ, είπαν τα χρυσόψαρα.

- Είσαι μεγάλος και πιάνεις πολύ χώρο. Σίγουρα θα
τρως και πολύ. . .

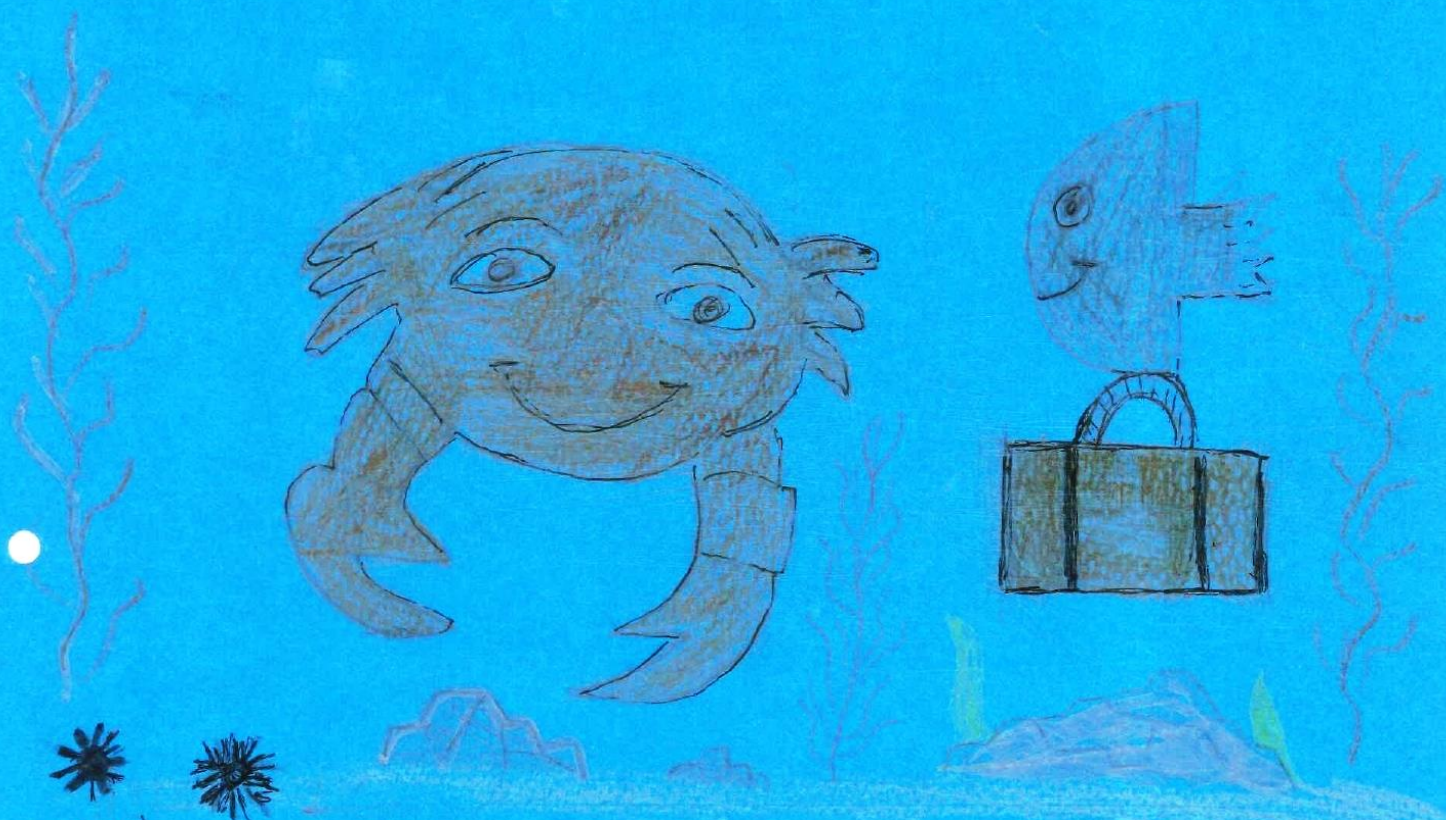

- Να φύγεις από δω, να πάς αλλού!

- Μα δεν έχω που να πάω, είπε ο Φεγγαρούλης και δάκρυα άρχισαν να σχηματίζονται στα μάτια του.

- Να φύγεις, να φύγεις!

Ο Φεγγαρούλης πήρε τη βαλιτσά του και σενοουχωρημένος, κάθισε σε ένα βράχο λίγο πιο μακριά από τη χρυσοχώρα.

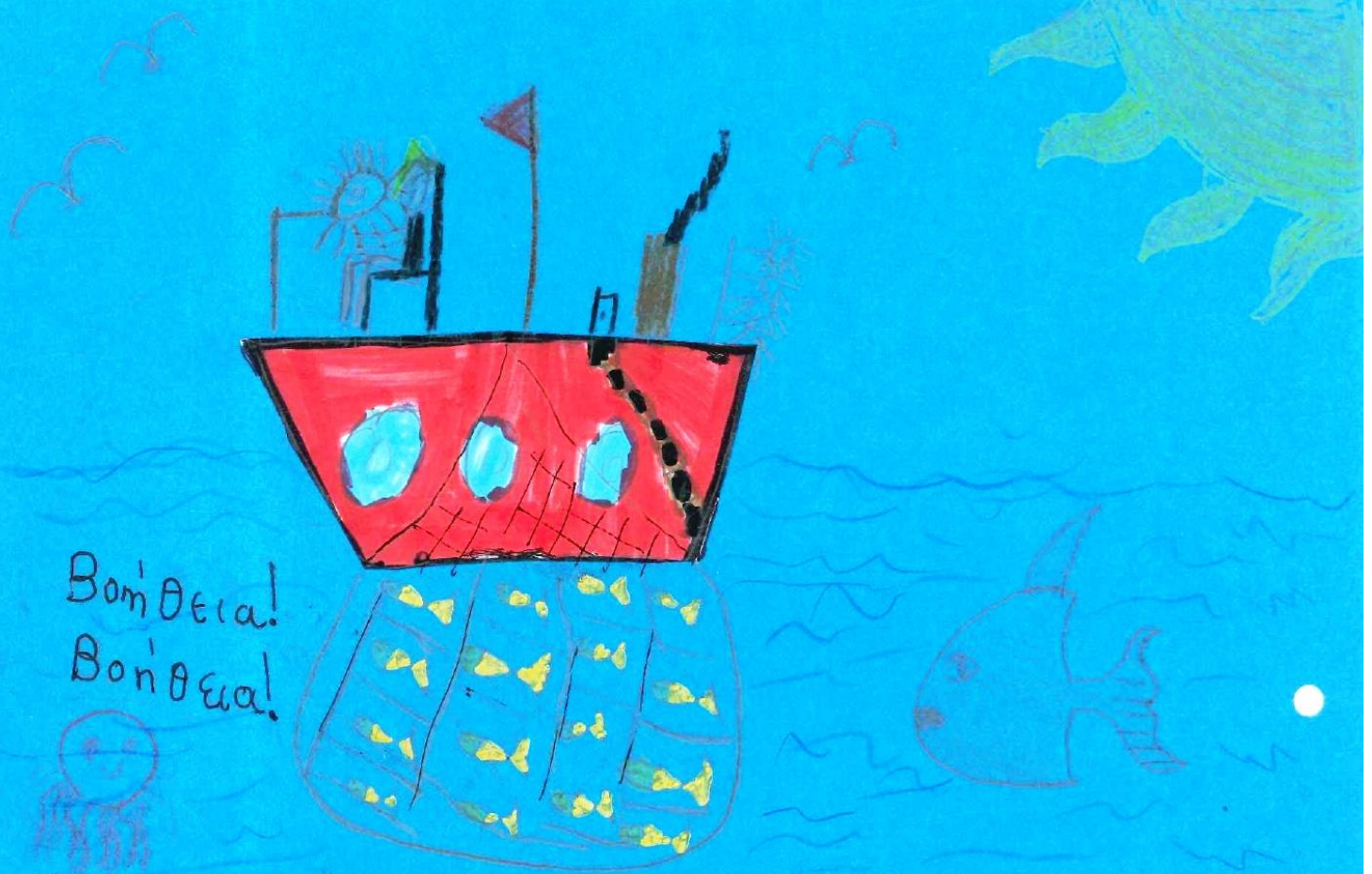
Κάποια στιγμή ακούει μια γεροντική φωνή να του λέει:

- Έεε!, φίλε τι έχεις κι είσαι στενοχωρημένος;

Ο Φεγγαρούλης χυρίζει και βλέπει έναν γερονταγοφό κάβουρα.

- Τα χρυσόγαρα με έδιωξαν και δεν έχω που να πάω. Ξέρεις στη χώρα μου έχει ξεσπάσει πόλεμος και δεν μπορώ να χυρίσω, γιατί κινδυνεύω.

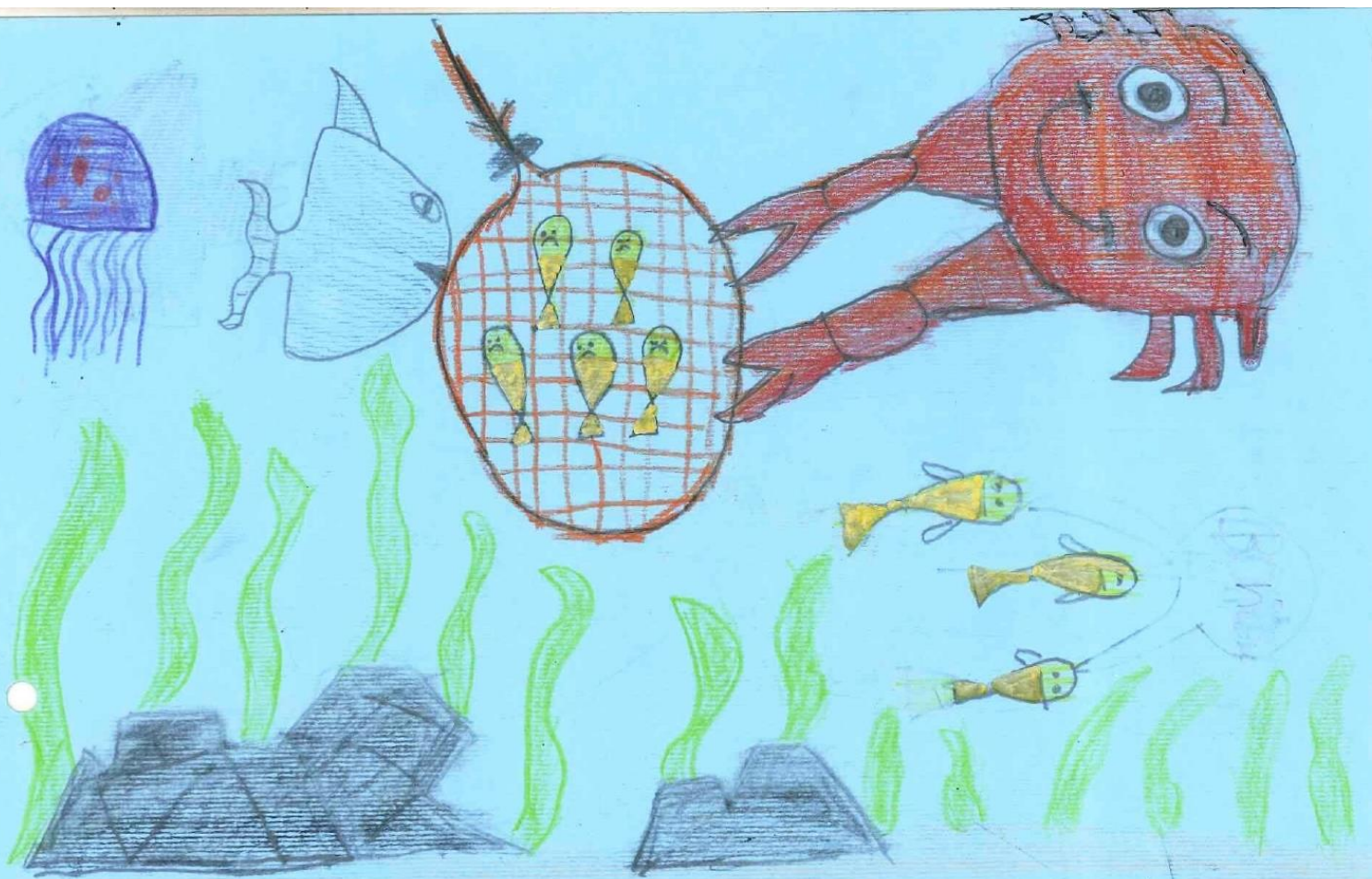
Βοήθεια!
Βοήθεια!

Έλα, σκούπισε τα μάτια σου. Μη στεναχωριέσαι. Τα χρυσόψαρα δεν είναι κακά. Κατά βάθος έχουν καλή καρδιά, αλλά δεν έχουν συνηθίσει σε ξένους. Σίγουρα θα καταλάβω το λάθος τους.

Καθώς έλεγε αυτά ο γέρο-κόβουρας φωνές ακούστηκαν από μακριά.

- Βοήθεια, βοήθεια, εγκλωβιστήκαμε στα δίχτυα του ψαρά!

Ένας ψαράς είχε ρίξει τα δίχτυα του και είχε συλλάβει τα περισσότερα χρυσόψαρα. Τότε ο φεγγαρούλης μαζί με

τον καινούριο φίλο του τον γέρο κάβουρα
επέστρεψαν στην Χρυσούπολη για να βοηθήσουν τα χρυ-
σόψαρα.

Τότε ο Φεγγαρούλης χωρίς να χάσει καιρό,
με μεγάλη γενναιότητα τέντωσε τα δίχτυα με
τα πτερύγια του και ο κάβουρας τα έκοψε, με
τις δυνατές δαγκάνες του, ελευθερώνοντας τα
τρομαχμένα χρυσόψαρα!!

Τα χρυσόψαρα, συνειδητοποίησαν το λάθος τους.
Κατόρθωσαν, ότι ο Φεγγαρούλης ούτε το
ψωμί τους τρώει, ούτε ο ξυγόνος τους τε-
λειώνει. Άλλωστε έφτανε για όλους.

Μούλιστα, για να ευχαριστήσουν τον Φεγγαρό-
λη και τον φίλο του τον κάβουρα, οργάνωσαν
ένα πάρτυ και κάλεσαν όλους τους φίλους
της θάλασσας,
Από τότε έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλά
ζερα!!! ∞ ∞ ∞

Κείμενα - Εικονογράφηση:

ομάδα Α

- Αγγελόπουλος Νικόλαος
- Αναστόπουλος Διονύσιος
- Βαρώτσου Αγγελική
- Δημητρακόπουλος Διονύσιος
- Διαμαντοπούλου Βασιλική
- Σπυρόπουλος Θεόδωρος

Συντονισμός: η δασκάλα
της τάξης Γ1

Αγωνοπούλου Αικατερίνη
Πρόγραμμα Δεξιοτήτων

